

[Per Møller.]

det bør ske. Det vil kunne få den største betydning både rent sagligt og med henblik på den folkeoplysning, der er en uafviselig forudsætning for, at Danmark i rimeligt mål yder sit bidrag til denne store opgaves løsning, hvis en kreds af interesserede medlemmer i folketinget fik lejlighed til at dybdepløje problemerne og trænge ind mod kernen i hele det vældige område, der udgør u-landsproblematikken. Ingen forventer, at finansudvalget, der skal tage stilling til bevillinger inden for så at sige ethvert af statsforvaltningens utallige områder, skal være i stand til at gå så meget i dybden i dette vanskelige, indviklede og betydningsfulde område.

I flertalsbetænkningen fra udvalget for forretningsordenen nævnes det, at vor bistand til udviklingslandene behandles i styrelsen for teknisk samarbejde med udviklingslandene, i rådet for teknisk samarbejde med udviklingslandene og i det udenrigspolitiske nævn. Med henvisning hertil mener man, at et stående folketingsudvalg vil føre til en overlappning.

Denne begrundelse virker mest af alt som et påskud og tilmed som et tyndt påskud. De mange ordførere, der ved dette forslags førstebehandling støttede forslaget, må da allerede dengang have vidst, at vi har en u-landsstyrelse, og at vi har et u-landsråd. Det kan ikke være noget, de har opdaget siden hen. Antagelig har de dengang ganske rigtigt og velbegrundet erkendt, at arbejdet i de nævnte organer ikke bidrager til at give folketinget en naturlig og central placering ved udformningen af principperne og planlægningen inden for dette meget vigtige politiske område. Og antagelig har de også erkendt, at det udenrigspolitiske nævn ikke giver sig af med at klarlægge bistandspolitikens hele problematik.

Sammenfattende må det fastslås, at begrundelsen for afvisningen af venstres forslag er løs i fugerne. Der er ikke sagligt hold i afvisningen, og man fristes næsten til at tro, at snævre, partibestemte overvejelser har været med i billedet. Det er mit håb, at et flertal her i tinget nu ved afstemningen vil lade sig lede af den sagligt velunderbyggede anbefaling af forslaget, som blev givet ved de to førstebehandlinger af to

ministre og af ordførere for socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre og liberalt centrum.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for forslaget.

Første næstformand (From): Ønsker hr. Lembourn ordet? Jeg må anmode om, at man tilkendegiver over for mig, hvis man ønsker ordet.

Lembourn: En del af den konservative folketingsgruppes medlemmer har så store indvendinger imod de stående udvalg som sådanne, at man ikke mener at kunne stemme for forslaget. En anden del af gruppen mener, at dette stående udvalg kan være til så megen nytte, at fordelene vejer tungere end manglerne, og ønsker derfor at stemme for forslaget.

Jeg anser det personligt for en god ting, at vi får mulighed for i et stående udvalg at drøfte og kanalisere de nye oplysninger, som stadig fremkommer om u-landsproblemerne. Jeg kan i øvrigt i denne forbindelse henvise til mine udtalelser ved første behandling af forslaget sidste gang.

Poul Dam: Som jeg også har givet udtryk for ved tidligere forhandlinger om dette forslag, har vi fra mit partis side ikke megen sympati for tanken om at gemme u-landsproblemerne hen i et særligt udvalg. Vi mener, det er meget vigtigt, at u-landsproblemerne drøftes grundigt og regelmæssigt, men det skal ske her i folketinget. Vi ved også fra de udvalg, der har været nedsat om konkrete sager i forbindelse med u-landshjælpen, at en række folketingsmedlemmer, hvortil jeg ikke regner mig selv, har haft evnen til at sætte sig meget grundigt ind i problemerne, at foretage den dybdepløjning, som hr. Per Møller har ganske ret i at en række folketingsmedlemmer bør foretage.

Jeg mener, det er vigtigt, at folketinget drøfter disse sager her i salen, og i den forbindelse vil jeg gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede minister, om vi inden så længe kan vente den redegørelse for Danmarks bistand til udviklingslandene i de kommende år, som folketinget ved et dagsordensforslag den 17. januar, da vi behandlede